

Invigning Skogens Dag 22/8 Skogsmuseet i Lycksele

Från trädkramare till innovationsutvecklare av skogsavverkningsutrustning

Det kan verka motsägelsefullt men är precis tvärt om – en självklar och naturlig utveckling. Hela mitt liv har jag sommartid bott nära skogen. Som barn var det skogen i sommarstuga. Här fick jag lära mig att smyga tyst fram i skogen. Att smyga mig fram till ett orrspel var ortroligt spännande. Men jag fick också lära mig att skogen var en trygg och säker plats. Hur man såväl sommar som vinter hade torra tändstickor, vart man hittade knaster och att alltid ha med en chokladbit och en frukt för nödsituation. Jag minns också hur förskräckt jag blev när vi fick ett kalhygge nästan in på husknuten och hur hela byn engagerade sig att städa upp och ta hand om allt ris, som vi tyckte att entreprenören lämnat efter sig. Idag växer det 40-årig fin granskog på det hygget.

I vuxen ålder började jag plocka svamp och bär. Det är för mig bland det mest rogivande som finns och det fyller mitt skafferi med exklusiva och mycket goda råvaror. Det finns ingen bättre bot mot stress än att få åka ut i skogen och då gärna svampskogen om det är rätt säsong. Att få gå bland stora gamla träd är för mig en andlig upplevelse. Dessa fantastiska gamla gigantiska tallar, granar och aspar.

Men hur rimmar detta med att jag vurmar för avverkningsteknik?

Jo miljön är viktig för mig! Jag bor i timmer och trähus. Hus med breda träplankor på golv. Ett helt kök i massiv björk, såväl köksskåp som bord och stolar. Jag har tidigare bott i stenhus, i radonhus och jag kan inte tänka mig att åter flytta in i ett stenhus. Atmosfären i ett trähus är så annorlunda mot ett stenhus.

Jag önskar att fler städer än Skellefteå och Växjö införde träbyggnadsstrategier. Att vi allteftersom byter ut betong mot trä. Likaså att ännu mer möbler tillverkas i trä i stället för plast.

Trä är en långsiktigt hållbar och förnyelsebar produkt som dessutom binder koldioxid. Ett trähus binder koldioxid. Växande träd är det som binder koldioxid bäst och därför bör vi för miljöns skull fortsätta bruka skog. Vi hjälper miljön genom att avverka och genom att tillverka miljövänliga produkter. Men vi ska också se till att vi har skog som ger oss den rekreation som vi behöver. Allt detta behöver inte vara motsägelser. Genom planering kan vi faktisk ha både ock. En lösning är givetvis naturreservat – men bildar vi naturreservat måste vi också lära oss sköta dem. Att bilda ett naturreservat och sedan inte göra något i det är att förstöra ett helt område. Jag har förmånen att delvis bo i ett naturreservat så jag kan med egna ögon se hur skogen och landskapet i det reservatet förstörs från år till år, och det sker inte bara där jag bor – det ett är mycket vanligt fenomen. Här måste naturvårdande instanser skyndsamt inse sina brister och göra krafttag. Bevara betyder inte – inte röra – bevara betyder skötsel och omsorg.

Människan har genom tiderna sett skogen som viktig. Skogen har gett skydd, värme och mat. Men man har hela tiden utvecklat tekniken för att underlätta livet. Den utvecklingen har skett med två viktiga inriktningar. 1) Minskad skaderisk för människan och 2) minsta möjliga skada på skogen. Så är det till allra största delen även idag. Jag sticker inte under stolen med att alla lösningar varit bra, mycket okunskap har orsakat stora skador – men insikten om att skogen är viktig som skydd, värme och mat har alltid funnits.

Här på skogsmuseet kan vi följa utvecklingen genom fantastiska och unika utställningar. Man kan se vilket hårt liv det har varit att verka i skogen och man kan förstå att det inte bara varit ett hårt liv, många har under årens lopp i skogsarbete fått sätta livet till i otäcka olyckor. Det är det som har varit drivkraften – ett drägligare liv. Och det har blivit mycket bättre men mycket finns kvar utveckla. Hur ser morgondagens skog ut med tanke på global uppvärmning och jordens ökande befolkning? Hur ska då morgondagens skogsmaskin se ut som tar ut virke till hållbara produkter samtidigt som vi har fina skogar som växer och binder koldioxid?

Sverige behöver ett nationellt skogsmuseum!

Bättre plats och kompetens finns inte än här på Skogsmuseet i Lycksele!

Mina argument för det:

- Ligger i skogslänet Västerbotten
- Historisk genuin och trovärdig plats
- Finns i ett målkonfliktområde och kan trovärdigt fånga dessa frågor
- Nära SLU och skogsfakulteten
- Nära Umeå Universitet med sina kompletterande forskningsområden för skog o teknik
- Bra kommunikationer
- Bra boende och servicefunktioner.